

"WHOEVER HITS YOU ON THE RIGHT CHEEK..."

The Midrash* on the Mount, Part 3
Gabriel A. Goldberg, MAY 21, 2018

In the Sermon on the Mount, why did Jesus refer to the right cheek (Mt. 5:39)? He could have said left cheek or not have specified any cheek at all. Was this an arbitrary choice or was it deliberate?

Imagine someone standing before you preparing to hit you. Whether with an open-handed slap or a clenched fist, most people would likely strike your left cheek, not your right. To hit your right cheek, a person would probably be left-handed. Scientific estimates for left-handedness range between five and 30% of the population. So was Jesus just referring to a minority of violence-prone left-handers?

There is, however, another possibility: A backhanded slap with the right hand would typically land on the other person's right cheek. But again, why would Jesus refer specifically to such a blow? What does a backhanded slap in the face represent? An insult.

The rabbinic discussions in the Talmud record that the courts at that time assessed different penalties for various types of assault based on the degree of humiliation (Bava Kamma 90a). If a man punched another, he was assessed a fine of a sela (i.e. four *zuzim* or Roman dinars).

According to a popular old Passover children's song, that would suffice to buy two baby goats. Another opinion regarding the same offense was considerably higher: 100 dinars.

If, however, a man slapped his fellow on the cheek, he had to pay 200 dinars. But if he slapped his fellow on the cheek with the back of his hand, he had to pay the highest penalty—400 dinars. That's a lot of goats! We learn, therefore, that a backhanded slap was the ultimate form of insult. By referring to the right cheek, Jesus was urging self-restraint in situations involving extreme humiliation.

Some Christians interpret Jesus' reference to offering "the other cheek" as advocating pacifism, even in situations that might be life threatening, as in wartime. His audience, however, would have understood that Jesus was referring to disputes between people in daily life—between neighbors, between buyer and seller, even between brothers—the type of disputes which could lead to reciprocal blows.

That the principle of "turning the other cheek" is limited to responses to humiliation is borne out by Jesus' additional reference immediately following to one who takes someone's coat (Mt. 5:40; Luke 6:29). Both of these examples of affronts are also cited together in the same Talmudic passage referenced

"WIE U OP DE RECHTER KAAK SLAAT ..."

De Midrash * op de Berg, deel 3
Gabriel A. Goldberg, 21 mei 2018

Waarom refereerde Jezus in de Bergrede naar de rechterwang (Mt 5:39)? Hij zou de linkerwang kunnen genoemd hebben of helemaal geen wang. Was dit een toevallige keuze of was het voorbedacht?

Stel je voor dat iemand voor je staat en zich klaarmaakt om je te slaan. Of het nu een klap met de vlakke hand of met een gebalde vuist is; de meeste mensen slaan waarschijnlijk uw linkerwang, niet uw rechter. Om je rechterwang te raken, moet iemand waarschijnlijk linkshandig zijn. Wetenschappelijke schattingen voor linkshandigheid variëren van vijf tot dertig procent van de bevolking. Refereerde Jezus dus alleen maar aan een minderheid van agressieve linkshandigen?

Er is echter nog een andere mogelijkheid: een klap met de rug van de rechterhand komt meestal op de rechterwang van de andere persoon terecht. Maar nogmaals, waarom zou Jezus specifiek verwijzen naar zo'n klap? Wat beduidt een klap in het gezicht met de rug van de hand? Een belediging.

De rabbijnse discussies in de Talmud vermelden dat de rechtbanken op dat moment verschillende straffen hebben vastgesteld voor verschillende soorten aanvallen op basis van de mate van vernedering (Bava Kamma 90a). Als een man een andere sloeg, werd hij veroordeeld tot een boete van een sela (d.w.z. vier *zuzim* of Romeinse dinars). Volgens een populair oud Pascha-kinderliedje zou dat voldoende zijn om twee geitelammetjes te kopen. Een andere waardering met betrekking tot dezelfde overtreding was aanzienlijk hoger: 100 dinars.

Als echter een man zijn metgezel op de wang sloeg, moest hij 200 dinar betalen. Maar als hij zijn metgezel op de wang sloeg met de rug van zijn hand, moest hij de hoogste boete betalen - 400 dinar. Dat zijn veel geiten! We leren daarom dat een klap met de rug van de hand de ultieme vorm van belediging was. Door naar de rechterwang te verwijzen, drong Jezus aan op zelfbeheersing in situaties van extreme vernedering.

Sommige christenen interpreteren Jezus' verwijzing naar het aanbieden van "de andere wang" als pleiten voor pacifisme, zelfs in situaties die levensbedreigend kunnen zijn, zoals in oorlogstijd. Zijn publiek moet echter begrepen hebben dat Jezus naar geschillen verwees tussen mensen in het dagelijks leven - tussen burens, tussen koper en verkoper, zelfs tussen broers - het soort geschillen dat tot wederzijds slaan zou kunnen leiden.

Dat het principe van "de andere wang toekeren" enkel maar gaat over reacties op vernedering, wordt bevestigd door Jezus' aanvullende verwijzing - onmiddellijk er op volgend - naar iemand die iemands jas pakt (Mt 5:40, Lukas 6:29). Beide voorbeelden van beledigingen worden ook samen genoemd in dezelfde Talmudische passage waarnaar

above dealing specifically with assaults on someone's honor, that is, humiliation. Jesus was clearly aware of this contemporary rabbinic discussion.

A common misunderstanding or two

In daily life, people frequently resort to revenge for real or assumed slights and injuries. They may even justify their attacks, quoting the biblical principle of "an eye for an eye," while they behave in some petty way to get their revenge. For this reason, Jesus juxtaposed the principle of "turning the other cheek" with the principle of "an eye for an eye."

God never intended the rule of "an eye for an eye" as permission for the general public to exact revenge. It was a guideline for the judges of Israel only, within the strict confines of the judicial system. Self-justice, taking revenge, is a complete perversion of the biblical principle and perpetuates violence. This is why Jesus taught the virtue of accepting insult silently rather than personal recourse to reciprocal violence.

Further, suggesting that the Jewish people historically applied the principle literally and brutally, as is often done by uninformed Bible teachers, is a misrepresentation. We have dealt with this topic in HASHIVAH several times. In brief, apart from cases of willful murder, the penalty for a physical assault resulting in humiliation or injury was always payment of a fine. The value of an eye had to be paid for an eye injury. The value of a limb for a limb injury and so on, not the value of an eye for a limb injury. A survey of all biblical references to this principle reveals that a monetary payment was implied.

Also, the judges included in their judgment five elements of indemnity that had to be paid, if relevant, namely, (1) damage or actual injury, (2) pain, (3) humiliation, (4) medical costs and (5) loss of livelihood.

Jesus sought to reduce the urge to seek revenge. Instead of uprooting the Torah (Law), Jesus endorsed it (see Parts I and II in previous issues). Understanding the Sermon on the Mount correctly is not only a benefit for Christians for its own sake, but will also remove ill will towards Jews caused by a misunderstanding of a key text of the New Testament.

hierboven wordt verwezen en die specifiek gaat over aanvallen op iemands eer, d.w.z. vernedering. Jezus was zich duidelijk bewust van deze hedendaagse rabbijnse discussie.

Een veelvoorkomend misverstand of twee

In het dagelijks leven nemen mensen voor echte of veronderstelde minachtingen en letsels vaak hun toevlucht tot wraak. Ze kunnen hun aanvallen zelfs rechtvaardigen door het Bijbelse principe van "oog om oog" aan te halen, terwijl ze zich op een kleinzielige manier gedragen om wraak te nemen. Om deze reden zette Jezus het principe van "de andere wang toekeren" naast het principe van "oog om oog".

God heeft nooit de regel van "oog om oog" bedoeld als toestemming voor het grote publiek om wraak te nemen. Het was alleen een richtsnoer voor de rechters van Israël, binnen de strikte grenzen van het gerechtelijk systeem. Zelfrechtvaardigheid, wraak nemen, is een volledige verdraaiing van het Bijbelse beginsel en bestendigt het geweld. Dit is de reden waarom Jezus de deugd leerde om stille belediging te accepteren in plaats van persoonlijk gebruik te maken van wederkerig geweld.

Verder is, suggereren dat het Joodse volk het principe historisch en brutaal toepaste, zoals vaak wordt gedaan door niet op de hoogte zijnde Bijbelleraars, een verkeerde voorstelling van zaken. We hebben dit onderwerp verschillende keren behandeld in HASHIVAH. In het kort, afgezien van gevallen van opzettelijke moord, was de boete voor een fysieke aanval die resulteerde in vernedering of letsel, altijd een boete. Voor een oogletsel moest de waarde van een oog worden betaald. Voor een ledematenletsel, de waarde van een ledemaat, enzovoort, niet de waarde van een oog voor een ledemaatverwonding. Een overzicht van alle Bijbelse verwijzingen naar dit principe onthult dat een geldelijke betaling bedoeld was.

Ook namen de rechters in hun oordeel vijf elementen van schadevergoeding op die, indien relevant, moesten worden betaald, namelijk (1) schade of feitelijk letsel, (2) pijn, (3) vernedering, (4) medische kosten en (5) verlies van levensonderhoud.

Jezus probeerde de drang om wraak te nemen te verminderen. In plaats van de Tora (wet) te ontwortelen, heeft Jezus deze onderschreven (zie delen I en II in eerdere nummers). Het correct begrijpen van de Preek op de Berg is niet alleen een voordeel voor christenen omwille van zichzelf, maar zal ook onwil jegens Joden wegnemen als gevolg van een verkeerd begrip van een kerntekst van het Nieuwe Testament.